

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

Quod Deus est lux justorum, 17

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

aliud desiderat, quam ut nos perdat. Inimicus ut occidat, semper vigilat sine somno: & nos, ut custodiamus nos, nolumus evigilare à somno.

4. Ecce tetendit ante pedes nostros laqueos infinitos, & omnes vias nostras variis replevit decipulis, ad capiendas animas nostras. Ecquis effugiet? Laqueos posuit in divitiis; laqueos posuit in paupertate; laqueos tetendit in cibo, in potu, in voluptate, in somno & in vigilia; laqueos posuit in verbo & in opere, & in omni via nostra. Sed tu Domine libera nos de laqueo venantium, & à verbo aspero, ut confiteamur tibi, dicentes: Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum. Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium. Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

C A P V T X V I I.

Quod Deus est lux justorum.

I. **E**T tu quidem Domine, lux mea, illumina oculos meos, ut videam lumen, & ambulem in lumine tuo, & non impingam in laqueos ejus. Quis enim evadet laqueos istos multos, nisi videat eos? Et quis videbit eos, nisi quem illuminaveris lumine tuo? Ipse enim pater tenebrarum, laqueos suos abscondit in tenebris suis, ut capiantur in eis omnes qui sunt in tenebris suis; qui sunt filii tenebrarum harum, non videntes lumen tuum; in quo qui ambulat, non timebit. Qui enim ambulat in die, non offendit; qui

qui autem in nocte ambulat, offendit: quia lux non est in eo. Tu lux Domine, tu lux filiorum lucis; tu dies, qui nescis occasum, in qua ambulant filii tui sine offensione; & sine qua, omnes qui ambulant, in tenebris sunt, quia te lucem mundi non habent.

2. Ecce quotidie cernimus, quia quo magis à te vero lumine quis elongatur, eo magis peccatorum involvitur tenebris: & quo magis est in tenebris, eo minus videt laqueos in via sua, & ideo minus cognoscit, & idcirco sapius rapitur, & cadit in eis; & quod est horribilius, etiam se cecidisse ignorat. Qui vero suum casum ignorat, eo minus curat surgere, quo magis se existimat adhuc stare. Tu vero lux mentis, Domine Deus meus, nunc illumina oculos meos, ut videam & cognoscam, ne corruam in conspectu adversariorum meorum. Etenim in exterminium nostri laborat inimicus noster, quem petimus ut facias liquefieri à facie nostra, sicut cera liquefcit à facie ignis. Quoniam, Domine, ipse est latro primus, & ultimus, qui consilium fecit ut raperet gloriam tuam, quoniam inflatus & elatus crepuit, & cecidit in faciem suam, & dejecisti eum de monte sancto tuo, & de medio lapidum ignitorum, in quorum medio ambulavit.

3. Et nunc, vita mea, Domine Deus meus, ex quo cecidit, non cessat persequi filios tuos; & in odium tuum, ô Rex magne, cupit perdere hanc creaturam tuam, quam creavit omnipotens bonitas tua ad imaginem tuam; ut possideat gloriam tuam, quam
ipse

ipse perdidit per superbiam suam. Sed contere eum fortis noster antequam nos agnos tuos devoret: & illumina nos, ut videamus laqueos, quos ipse paravit; & evadamus ad te, ô latitia Israël. Et hæc omnia tu, Domine, melius nosti, qui nosti contentionem ejus, & cervicem ejus durissimam. Nec hoc dico ut ostendam tibi, quia omnia vides, & nulla te latet cogitatio: sed ante pedes tuæ majestatis, de inimico meo querimoniam facio, Iudex æterne; ut & ipsum damnes, & nos filios tuos salves, quorum fortitudo tu es.

4. Versutus est enim, Domine, iste hostis & tortuosus, nec facile deprehendi possunt circuitus viæ ejus, nec cognosci species vultus ejus, nisi tu illumines. Nam nunc hic, nunc illic: nunc agnum, nunc lupum, nunc tenebras, nunc lucem in se ostendit; & singulis quibuslibet qualitatibus, locis, & temporibus, secundum varias rerum mutationes, varias exhibet tentationes. Nam ut tristes decipiat, tristatur & ipse: ut gaudentes illudat, fingit se & ipse gaudere: ut spirituales defraudet, in Angelum lucis se transfigurat: ut fortes comprimat, apparet agnus: ut mites devoret, apparet lupus. Hæc quidem omnia secundum similitudinem variarum tentationum effici habent, ut terreat alios à timore nocturno, alios à sagitta volante in die, alios à negotio perambulante in tenebris, alios ab incurso; alios à dæmonio meridiano. Et ad hæc quis idoneus, ut cognoscat? & astutias ejus quis

cognovit? Quis revelabit speciem indumenti ejus? & gyrum dentium ejus quis agnoscet?

5. En abscondit sagittas suas in pharetra, & laqueos suos abscondit sub specie lucis; & hoc difficilius perpenditur: nisi à te Domine spes nostra lumen assumamus, ut videamus omnia. Nam non solum in carnis operibus, quæ de facili cognoscuntur; nec tantum in ipsis vitiis; sed in ipsis etiam spiritualibus exercitiis, laqueos abscondit subtiles: & sub virtutum colore ipsa vitia induit, & transmutat se in Angelum lucis. Hæc & multa alia nititur contra nos ipse filius Be-lial, ipse Sathan, Domine Deus noster. Et nunc ut leo, nunc ut draco, manifeste & occulte, intus & extra, die ac nocte insidiatur, ut rapiat animas nostras: Et tu eripe nos Domine, qui salvas sperantes in te; ut ipse de nobis doleat, & tu lauderis in nobis, Domine Deus noster.

C A P V T X V I I I .

De beneficiis Dei.

1. **E**Go autem filius ancillæ tuæ, qui me commendavi manui tuæ, jam his meis pauperculis confessionibus confitear tibi, liberator meus, toto corde meo; & recolam ad mentem meam omnia bona, quæ fecisti mihi à juventute mea, in omni vita mea. Scio namque quod ingratitude multum tibi displiceat: quæ est radix totius mali spiritualis, & ventus quidam desiccans & urens omne bonum; obstruens fontem divinæ miseri-